

μεταγλώττισης τῆς λειτουργικῆς γλώσσας γιά τόν ἴδιο ἀκριβῶς λόγο. Σημειώνει ὁ Καθηγητής τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὅτι, «ἡ **Θεία Λειτουργία** ἔχει τελετουργικό χαρακτήρα, εἶναι μυστήριο, γι' αὐτό δέν πρέπει νά ἀντικαθίσταται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπό μεταφράσεις, ἀφοῦ οἱ λέξεις στό πέραςμα ἀπό τήν μιά γλώσσα στήν ἄλλη γλώσσα, χάνουν σέ σημαντικό βαθμό τό σημασιολογικό τους περιεχόμενο καί τό βιωματικό τους φορτίο, στοιχεῖα ἀπαραίτητα στόν μυστηριακό χαρακτήρα τῆς **Θείας Λειτουργίας**..., ὁπότε, ἂν μεταφράζει κανεῖς αὐτό τό μυστηριακό στοιχεῖο, τό εὐτελίζει».

Πιστεύω ὅτι οἱ λέξεις τοῦ Μυστηρίου τῆς **Θείας Λειτουργίας**, πού ἴσως νά μὴν ξεπερνοῦν τίς 150, δέν εἶναι ἐμπόδιο στήν

βίωση τοῦ Μυστηρίου, ἀλλά καί στήν λεκτική κατανόησή του. Ἐκεῖνο πού ἐμποδίζει τήν προσέγγιση καί μέθεξη τῆς ἀκτίστου Χάριτος τοῦ Θεοῦ, εἶναι τό ὑλιστικό καί σαρκικό φρόνημα, τό ὁποῖο κυριαρχεῖ στήν ζωή μας μέ ἀποτέλεσμα νά ψυχραίνεται ἡ καρδιά μας καί νά μὴν μπορεῖ νά στραφεῖ πρὸς τόν Θεό.

Ρώτησα πρόσφατα μία Ἀγγλίδα, πού ἔγινε ὀρθόδοξη καί ἐκκλησιάζεται ἀνελλιπῶς, χωρίς νά γνωρίζει τήν ἑλληνική, τί κατανοεῖ ἀπό τήν Λατρεία μας καί αὐτή ἀπάντησε: **«Μέσα στόν ναό ζῶ τήν πρόγευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ...»**.

(Συνεχίζεται)

Ψυχαγωγία

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Δρος Γεωργίου Γεωργιάδη
Θεολόγου

Ἡ λέξη *ψυχαγωγία* ἐμπεριέχει σύμφυτη τή θετική ἔννοια. Ὄταν μιλοῦμε γιά ψυχαγωγία ἐννοοῦμε αὐτονόητα τήν καλή, τήν ὠφέλιμη ἀγωγή τῆς ψυχῆς.

Ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε ἀπό τόν Θεό ὡς διφυῆς καί δισυπόστατη πνευματοῦλική ὄντοτητα. Εἴμαστε σῶμα καί ψυχή. Τό σῶμα εἶναι τό ὑλικό στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου καί ὡς πρὸς τοῦτο συγγενεύουμε μέ τόν ὑλικό κόσμο καί τήν ὑπόλοιπη δημιουργία. Ἡ ψυχή εἶναι αἴυλη, κτιστή, πνευματική δύναμη. Εἶναι ἡ πνοή τοῦ Θεοῦ μέσα μας κατά τό ἀγιογραφικό, ὁ Θεός «ἐνεφύσησεν εἰς τό πρόσωπον αὐτοῦ (τοῦ Ἀδάμ) πνοήν ζωῆς, καί ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς

ψυχὴν ζῶσαν» (Γέν. β', 7). Ὡς πρὸς τήν ψυχή μας συγγενεύουμε μέ τόν Θεό καί τόν πνευματικό κόσμο τῶν ἀγγέλων.

Ὡς ἄνθρωποι, «σάρκα φοροῦντες καί τόν κόσμον οἰκοῦντες», ἔχουμε πολλές καθημερινές ὑλικές ἀνάγκες. Ἐχουμε ἀνάγκη ἀπό τροφή, ἐνδυμασία, ὕπνο, ἐργασία, ἀσκηση, ἀνάπαυση. Ἀλλά καί ὡς ἡ κορωνίδα τῆς δημιουργίας, τήν ὁποία ὁ Θεός προίκισε μέ μοναδικά πνευματικά χαρίσματα καί μέ τήν κατά χάριν ἀθάνατη ψυχή ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό πνευματική τροφή, ἀπό πνευματική ἀσκηση καί ἀνάπαυση.

Κατά τήν ὀρθόδοξη χριστιανική ἀνθρωπολογία, ὁ ἄνθρωπος